

Vầng Trán Làm Thịnh

Tôi không nhớ tóc em đâu!
Tôi không nhớ hai má em bầu bầu
Tôi không nhớ cặp môi em mọng mọng
Tôi nhớ cái trán em thôi! Cái trán trên đầu!

Em là trời Quê Hương thơm ngát!
Em là biển Thái Bình thái bình!
Em là cánh đồng ruộng xanh và bầy cò trắng
Em là cái gì đó mong manh mong manh!

Em ngồi, thấy hai bờ vai muốn ôm,
Em ngồi, thấy cái lưng cong...muốn hôn
Em cử động gì cũng làm muốn nhớ!
Hỏi thật em: Tại sao em là Quê Hương?

Ruộng bắp bên bờ sông trở bông thật đẹp
Em đẹp hơn những cây bắp trở bông!
Em đẹp hơn cả những nụ hoa đào sắp nở
Tôi cầu Trời mau qua đi mùa Đông!

Tôi muốn những chiếc máy bay cất cánh
Bay thật xa như...mây thật xa
Ôi cái chữ Tình nếu mà cất cánh
Tôi biết em bụi mắt khóc òa!

Khi vui quá, người ta bật khóc!
Khi quá buồn...nước mắt lại khô ran!
Anh rưng rưng thôi, bây giờ hiu hiu gió
Gió bay ra bờ sông cho bắp trở bông!

Gió bay bay tóc em cho mênh mông vầng trán
ngày ngày xưa Ba nói "con thông minh".
Em học tới lớp Ba đã giỏi gần bằng lớp Nhất
...mà Cử Nhân em cặm cùi tới mười năm!

*Anh muốn hôn em một cái hôn âm thầm
Ở chỗ nào, dám nói không cô Bé?*

Trần Văn Lệ